

Arrest

nr. 218 912 van 26 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. ASSELMAN *loco* advocaat M. LYS in opvolging van advocaat E. VAN DER HAERT, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 12 oktober 2015, verklaart er zich op 13 oktober 2015 vluchteling.

1.2. Op 31 oktober 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot de Hazara etnie te behoren. U bent geboren in het ziekenhuis van Shahr-e Rey in de provincie Teheran in Iran. Uw ouders zijn afkomstig van het district Behsud in de provincie Maidan Wardak. U heeft Afghanistan zelf nooit bezocht. U groeide op in Teheran, aanvankelijk in Deh Khair en later in Taleb Abed, waar u woonde met uw vader A., uw moeder Z., uw zus F. en uw broer M.. Verder woonden ook uw grootvader, een tante aan moederszijde en een oom aan moederszijde in Iran.

U ging naar school vanaf de leeftijd van zeven jaar. Toen u dertien jaar oud was, werkte u illegaal en verkocht u verboden cd's en pornografische dvd's op drukbezochte plaatsen zoals Shah Abdul Azim, om uw studies te kunnen betalen en ander kosten te dekken zoals bus of taxiriten naar uw school in Ferouz Abad. Ook naaide u soms katoenen zakken in Ferouz Abad om iets bij te verdienen. Op een dag reisde u met vrienden naar Karaj. Jullie werden er tegengehouden en opgepakt door politiemannen. U had uw verblijfskaart op dat moment niet bij u. Uw vriend H. kwam uw kaart brengen, waarna er in de rechtbank een kopie van uw kaart genomen werd en u werd vrijgelaten. Toen uw vader de verblijfskaarten vier maanden voor uw vertrek wilde verlengen, kreeg hij geen nieuwe verblijfskaart voor u. Er werd hem gezegd dat u betrokken was in illegale activiteiten. U woonde de volgende vier maanden illegaal in Iran. Een aantal weken voor uw vertrek kwam de politie langs bij u thuis op zoek naar u. U was op dat moment niet thuis. U besloot uiteindelijk om Iran te verlaten.

U heeft Iran verlaten op 7 juni 2015. U bent België binnengekomen op 12 oktober 2015 en vroeg een dag later asiel aan.

Uw familie heeft geen problemen gekend na uw vertrek uit Iran.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u tijdens het gehoor op het CGVS dd. 19 september 2017 volgende documenten neer: de kopieën van de Iraanse verblijfskaarten van uw vader, moeder, broer en zus; uw Iraanse schooldocumenten en een attest van psychotherapeutische opvolging. Uw advocaat zond het CGVS op 27 september 2017 volgende documenten door via elektronische post: uw Iraanse verblijfskaart, uw vaccinatiekaart en een foto van uw familie in Iran.

B. Motivering

U bent er niet in geslaagd het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten, noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit noch aan uw profiel als Afghaans vluchteling in Iran. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden gewezen op een element dat uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit ondergraaft. Zo is het opmerkelijk dat u bij aanvang van het gehoor vraagt om het gehele gehoor in het Farsi te laten verlopen omdat uw kennis van het Dari onvoldoende zou zijn om een gehoor af te leggen. Tijdens de inleiding van het gehoor komt uw voogd tussen om aan te geven dat een tolk Farsi gevraagd werd (CGVS, p. 2). Vervolgens wordt onderling besproken in welke taal het gehoor zal worden afgenomen. Er wordt beslist het gehoor in het Farsi te doen (CGVS, p. 2). Het is evenwel opmerkelijk dat u als Afghaan onvoldoende Dari zou beheersen om een gehoor af te leggen.

U geeft te kennen dat u Dari spreekt maar uw beheersing van het Farsi beter is (CGVS, p. 2). Gezien u verklaart uw hele leven bij uw Afghaanse familie in Iran gewoond te hebben in een wijk waar volgens uw verklaringen en volgens informatie ook veel – 150.000 – andere Afghanen wonen, is het merkwaardig dat uw niveau van het Dari onvoldoende zou zijn om een gehoor in af te leggen. Immers blijkt uit uw verklaringen ook nog dat u Afghaanse vrienden had en dat u ook met een van hen samenwerkte bij de verkoop van cd's en dvd's (CGVS, p. 8 en 10).

Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende uw profiel niet overtuigen. U beweert uw hele leven als Afghaanse vluchteling in Iran gewoond te hebben. U verklaart verder dat u en uw familie over verblijfskaarten beschikten maar dat uw kaart in 2014 werd geannuleerd ten gevolge van een illegale reis naar Karaj. Dient evenwel opgemerkt dat uw verklaringen over het leven van Afghaanse vluchtelingen in Iran in het algemeen, alsook uw eigen ervaringen, niet overtuigen.

Zo is het merkwaardig dat u geen informatie heeft over de motieven van het vertrek van uw ouders uit Afghanistan en hun vlucht naar Iran. Gevraagd wat uw ouders u zoal vertelden over Afghanistan, geeft u aan dat uw vader omwille van de oorlog naar Iran trok (CGVS, p. 6). Gevraagd naar de precieze redenen voor de vlucht van uw ouders uit Afghanistan naar Iran, moet toegeven dat u het niet goed weet. U zou hen één keer gevraagd hebben om welke reden ze naar Iran gingen, waarop ze geantwoord hadden dat er oorlog was en een gebrek aan veiligheid (CGVS, p. 6). Over die oorlog weet u verder niets te vertellen (CGVS, p. 6). Gevraagd wat uw vader u zei over de oorlog die hem zijn land van herkomst deed ontvluchten, stelt u dat er niets speciaal gezegd werd. Gevraagd wie precies betrokken was in de oorlog, geeft u toe het niet te weten en stelt u dat het misschien een talibanoorlog was. Gevraagd waarom u de taliban vermeld, stelt u simpelweg dat u hoorde over de taliban op het nieuws (CGVS, p. 7). U zou uw ouders verder nooit gevraagd hebben naar de taliban. U weet ook niet of er ooit andere oorlogen waren in Afghanistan dan een 'talibanoorlog' (CGVS, p. 7). In werkelijkheid heeft Afghanistan een geschiedenis van verschillende oorlogen doorstaan, zo is er de invasie van de Sovjetunie, de daaropvolgende oorlog die duurde van 1979 en 1989, gevolgd door een alles verwoestende burgeroorlog tussen verschillende mujahideenpartijen die op zijn beurt dan weer de context schiep voor het ontstaan van de taliban in 1994 en de invasie van de geallieerde troepen in 2001. Dat u van geen van deze oorlogen op de hoogte bent, doet sterk twifelen aan uw Afghaanse nationaliteit. Dat u opwerpt niet in Afghanistan gewoond te hebben doet geen afbreuk aan deze twijfel. Sommige mujahideen hebben een heldenstatus verkregen en zijn algemeen bekend onder Afghanen. Een treffend voorbeeld daarvan is Ahmed Shah Massoud, de Tadzjiekse krijgsheer. De Hazara's hebben hun eigen held in de persoon van Abdul Ali Mazari, die in 1995 door de taliban werd vermoord. De moord op hun leider wordt jaarlijks door miljoenen Hazara ter wereld herdacht. Opnieuw doet de afwezigheid van enige kennis hieromtrent sterk twifelen aan uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit.

Dat u met uw ouders niet zou gesproken hebben over jullie land van herkomst en het leven daar, is eveneens weinig aannemelijk - in het bijzonder gezien jullie precaire situatie in Iran. Gevraagd of u gesproken heeft met uw ouders over een terugkeer naar Afghanistan en waarom dat al dan niet mogelijk was, stelt u dat u het hen vroeg en dat ze antwoorden dat er oorlog was waarin uw vader betrokken was (CGVS, p. 16). Gevraagd of u verder naar de specifieke redenen gevraagd heeft waarom terugkeren geen optie was, stelt u dat de taliban in Afghanistan is (CGVS, p. 16). Gevraagd of u verdere zaken vroeg over Afghanistan, stelt u slechts van niet. U zegt zelf niet te weten waarom u dergelijke gesprekken niet had met uw familie (CGVS, p. 16).

Opmerkelijk is dat u ook niet bij benadering kan aangeven wanneer uw ouders naar Iran gekomen zijn (CGVS, p. 7). Gevraagd of uw ouders samen vluchtten of elkaar pas in Iran ontmoetten, geeft u aan te denken dat ze elkaar pas in Iran ontmoetten. Waarom uw moeder Afghanistan ontvlucht is en naar Iran gekomen is, weet u niet (CGVS, p. 6). Ook uw grootvader, oom en tantes die tevens in Iran verbleven, spraken u niet over Afghanistan. Naar eigen zeggen ontmoette u hen niet vaak (CGVS, p. 7).

Verder dient opgemerkt dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aangaf niet te weten van waar uw ouders afkomstig zijn in Afghanistan (vragenlijst DVZ, vraag 15A). Dit is op zijn minst opmerkelijk te noemen, gezien u tijdens uw gehoor op het CGVS wel kan aangeven dat uw ouders uit het district Behsud in de provincie Wardak komen (CGVS, p. 6). Meer weet u daar echter ook niet over te vertellen. U geeft aan dat uw ouders u niet veel zeiden over Afghanistan. Verschillende malen wordt u aangespoord meer te vertellen en goed na te denken wat uw ouders u zeiden over hun eigen jeugd, hun familie en hun leven in Afghanistan. U geeft slechts aan dat u het zich niet kan herinneren (CGVS, p. 6). Over het district Behsud en de provincie Wardak zouden uw ouders u niets gezegd hebben.

Er dient ook te worden gewezen op de afwezigheid van enige kennis betreffende de Afghaanse cultuur en de Afghaanse gemeenschap in Iran. U verklaart dat er in de wijk waar u en uw ouders woonachtig waren ook veel andere Afghanen verbleven. Gevraagd of u of uw familie contact hadden met deze andere Afghanen, geeft u vreemd genoeg aan het niet te weten. Gevraagd of u dan niet weet of uw ouders contact hadden met andere Afghanen, stelt u van niet.

U verklaart dit door te stellen dat u in de voormiddag op school was en dat u vandaaruit ging werken (CGVS, p. 15). Deze verklaringen kunnen echter geenszins overtuigen. Er mag van u zeker verwacht worden dat u op de hoogte bent van de contacten die uw ouders onderhielden met andere Afghanen in de buurt. Dat u gewoonweg aangeeft hier geen informatie over te hebben, ondergraaft nog maar eens uw voorgehouden profiel van Afghaanse vluchteling in Iran.

Verder gegaan op de Afghaanse gemeenschap in Shahr-e Rey in Iran, wordt u gevraagd te vertellen over uw Afghaanse bureu. U geeft aan dat u niet met hen sprak en hen niet zag. U zou enkel via uw ouders gehoord hebben dat er Afghanen woonden in het volgende huis (CGVS, p. 15). Opnieuw doen uw verklaringen de wenkbrauwen fronsen. Gevraagd of er speciale gelegenheden zijn waarop de Afghaanse gemeenschap in Iran samenkomt, noemt u de maand moharram, waarin de Afghanen samen rouwen. Gevraagd wat de Afghanen die samenkomen in moharram dan doen, geeft u aan dat er een sheikh is die verhalen vertelt en dat er daarna gegeten wordt (CGVS, p. 15). U verklaart verder dat de Afghanen ook samenkomen tijdens de ramadan. Zowel moharram als ramadan zijn religieuze feesten en worden niet alleen door de Afghanen in Iran, maar door de gehele Iraanse gemeenschap gevierd. Gevraagd of er Afghaanse feestdagen gevierd werden in uw buurt zoals bijvoorbeeld de Afghaanse onafhankelijkheid of andere feestdagen, stelt u van niet. U verklaart vervolgens dat de Afghanen in Iran leven naar de Iraanse kalender (CGVS, p. 16). Dat de Afghaanse gemeenschap naast de officiële Iraanse feestdagen geen andere feestelijkheden zou vieren, en hun eigen festiviteiten zouden afzweren ten voordele van de Iraanse kalender, is niet geloofwaardig. Gevraagd of u bijvoorbeeld ooit hoorde van het Roses Festival, door de tolk vertaald als 'Dasht-e-Gol-e-Sorkh', moet u aangeven van niet. Het Roses Festival is een evenement dat honderden Afghaanse vluchtelingen van heel Iran aantrekt en dat Afghaanse traditionele muziek, ambachten en kleding onder de aandacht brengt. Dat u er niet in slaagt enige feestelijkheden in de Afghaanse gemeenschap te bespreken, afgezien van de algemene feestelijkheden in Iran, doet wederom twijfelen aan uw voorgehouden profiel.

Uw verklaringen over de kost van uw reis vanuit Iran naar België doen tevens vermoeden dat u niet eerlijk bent over het netwerk van uw ouders in Iran en plaatsen de geloofwaardigheid van uw voorgehouden profiel op die manier verder op de helling. U geeft aan dat u denkt dat uw reis zo'n 5000 euro gekost heeft. Gewezen op uw verklaringen omtrent de slechte financiële situatie van uw familie in Iran en gevraagd hoe uw familie zoveel geld bijeen kon krijgen voor uw reis, stelt u dat ze het geld leenden (CGVS, p. 17). U weet echter niet van wie ze leenden. U geeft aan dat u het niet gevraagd heeft, en voegt dan vaagweg toe dat ze leenden van kennissen. Gevraagd of u een idee heeft van wie ze leenden, stelt u van niet (CGVS, p. 17).

Ook overtuigen uw verklaringen over uw job in Iran niet. U geeft aan dat u een verdeler was van illegale cd's en dvd's. Gevraagd hoe u deze illegale cd's en dvd's aan de man bracht, legt u uit dat u een cd kreeg van één van uw vrienden, Mus., en met die cd de straat op ging naar drukke plaatsen waar u op zoek ging naar mogelijke kopers (CGVS, p. 8). Mus. had een computer en zette muziek en video's op de cd's en dvd's die hij daarna aan u gaf. U vertelt dat het om pornografische video's ging. Titels van de video's of muziknummers, of de namen van de artiesten, kent u niet. U verklaart dat u de cd's enkel verkocht en ze zelf niet bekeek (CGVS, p. 8). Gevraagd hoe u cd's en dvd's kon verkopen zonder zelf te weten wat u precies verkocht, zegt u dat mensen het gewoon kopen. Nogmaals gevraagd hoe u dit concreet deed, stelt u dat het verboden is dus dat de cd's op straat gekocht worden en dat mensen er thuis naar keken (CGVS, p. 8). Gevraagd of u enige voorzorgsmaatregelen nam gezien uw job verboden was in Iran, stelt u van wel. U zegt dat wanneer u de politie zag naderen, u uw spullen verzamelde en wegrende. Verdere voorzorgsmaatregelen nam u niet. Gesteld dat de cd's en dvd's die u verkocht illegaal waren en gevraagd hoe u dan wist wie u kon aanspreken en wie niet, stelt u dat u niemand vertrouwde en gewoonweg cd's verkocht. Dit is echter geenszins een concreet antwoord op de vraag. Nogmaals gevraagd hoe u mensen aansprak gezien het risico, zegt u dat u slechts "cd's en dvd's" mompelde en dat mensen wel wisten wat u bedoelde. Erop gewezen dat de bassij – een vrijwilligersmilitie van het regime – dit dan toch ook konden verstaan, bevestigt u dit (CGVS, p. 8). Er dient te worden opgemerkt dat als u werkelijk een dergelijk illegaal werk zou hebben uitgevoerd in Iran, er van u mag verwacht worden dat u in detail en concreet kan vertellen over uw aanpak. Uw verklaringen hieromtrent overtuigen niet en doen de bestaande twijfels over uw profiel enkel toenemen.

U legt verder foutieve verklaringen af wat betreft de reisdocumenten die Afghanen nodig hebben om binnen Iran te reizen. Gevraagd wie u bezocht tijdens de maand ramadan, stelt u dat u meestal op bezoek ging bij uw familie zoals bij uw tante in Qom (CGVS, p. 15). U zou verschillende malen naar Qom gereisd zijn om haar daar te bezoeken. Gevraagd of het mogelijk was voor uw familie om vanuit Shahr-e Rey naar Qom te reizen, stelt u dat er geen probleem was omdat uw moeder erbij was. U verklaart tevens dat als er geen vrouw in het reisgezelschap zou zijn, er wel een probleem zou zijn (CGVS, p. 15). Gevraagd of u en uw familie bepaalde zaken moesten regelen vooraleer een reis te ondernemen naar Qom, stelt u dat u een brief moest krijgen.

U geeft aan dat uw moeder die brief, die een geldigheid van vijftien dagen had, ging halen in Suleiman Khani Urduga en binnen die periode konden jullie dan reizen. (CGVS, p. 15). Om duidelijkheid te scheppen wordt u vervolgens gevraagd of u steeds een brief nodig heeft om naar Qom te reizen. U antwoordt opnieuw dat als uw moeder met u meereisde, u geen brief nodig heeft (CGVS, p. 16). Deze informatie komt echter geenszins overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt en beantwoordt verder tevens aan geen enkele logica. Het is inderdaad zo dat Afghaanse vluchtelingen een soort brief of toestemming tot reizen moeten bekomen die beperkt geldig is in tijd wanneer ze buiten de zone reizen waarin hun verblijfskaart geldt. Het houdt weinig steek dat deze verplichting zou vervallen indien een vrouw meereist in het gezelschap. Deze verklaringen ondergraven verder uw voorgehouden profiel.

Naast uw onvoldoende kennis van het Dari en beperkte kennis over de oorlogen in Afghanistan de voorbije drie decennia, waarvoor uw ouders het land hebben verlaten, zijn er nog enkele elementen die doen twifelen aan uw Afghaanse nationaliteit. Gevraagd over welke plaatsen in Afghanistan u gehoord heeft, geeft u aan slechts enkele namen gehoord te hebben en noemt u vervolgens de namen van een aantal provincies zoals Baghlan, Mazar, Kabul, Kandahar en Ghazni (CGVS, p. 6). U geeft evenwel aan deze namen pas in het centrum in België gehoord te hebben en slechts Kabul en Mazar reeds gekend te hebben tijdens uw verblijf in Iran (CGVS, p. 6).

Ook uw kennis van de bevolkingsgroepen in Afghanistan is ondermaats. Zo bent u niet in staat informatie te geven over de Hazara's, de bevolkingsgroep waarvan u beweert dat u er zelf toe behoort. Gevraagd wat er thuis gezegd werd over de Hazara's, verklaart u opnieuw dat er niets over gezegd werd. U geeft aan dat Hazara's op een aantal plaatsen in Afghanistan gevangen genomen en gedood worden (CGVS, p. 7). Aangespoord te vertellen wat u verder weet, geeft u aan niets meer te weten. U kent geen Afghaanse leiders van het Hazaravolk. Nochtans zijn er onder de Hazara's een aantal bekende prominenten zoals Abdul Ali Mazari, ook gekend als Baba Mazari, die leider was van de Hazarapartij Hezb-e Wahdat. Verder bekleedt de Hazaraleider Mohammad Mohaqiq een vooraanstaande positie in de regering van Ashraf Ghani. Dat u er niet in staat enige verdere toelichting te geven over het Hazaravolk, is opmerkelijk.

Aanvankelijk bent u tevens niet in staat andere bevolkingsgroepen te noemen in Afghanistan. Erop gewezen dat er naast de Hazara's ook andere bevolkingsgroepen in Afghanistan wonen en gevraagd of u weet welke, geeft u aan van niet. Gevraagd naar andere talen die in Afghanistan gesproken worden naast het Dari, geeft u correct aan dat er ook Pasjtje gesproken wordt. Gevraagd of u gehoord heeft van de Pasjtjeën als bevolkingsgroep, stelt u van niet. Nochtans vormen de Pasjtjeën de grootste bevolkingsgroep van Afghanistan. Wanneer u op het einde van het gehoor geconfronteerd wordt met de sterkte twijfels die bestaan omtrent uw Afghaanse nationaliteit, werpt u op dat u de vraag over de bevolkingsgroepen in Afghanistan niet begrepen heeft (CGVS, p. 17). Nochtans gaf u dit niet aan op het moment dat deze vraag u gesteld werd. Gesteld dat er reeds over Hazara's en Pasjtjeën gesproken werd en gevraagd welke andere groepen u kent, noemt u Tadzjeken en Oezbeken. Gevraagd wat u verder kan vertellen over die groepen, geeft u aan dat u er niet veel over weet maar dat Oezbeken een taal spreken gelijkend op het Turks (CGVS, p. 18). Dat u op het einde van het gehoor nog weet aan te geven dat er ook Tadzjeken en Oezbeken in Afghanistan leven, weet niet langer te overtuigen. Zeker niet in het licht dat u amper kennis heeft over uw eigen etnie.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u uw Afghaanse nationaliteit noch uw voorgehouden profiel aannemelijk gemaakt.

De documenten die u voorlegt ter staving van uw asielaanvraag zijn niet in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen.

Wat betreft de Iraanse verblijfskaarten van uw ouders, broer en zus en uw eigen Iraanse verblijfskaart dient te worden opgemerkt dat het kopieën betreffen waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan. Ook de schooldocumenten en de vaccinatietaart die u voorlegt, zijn slechts kopieën. Uit uw vaccinatietaart blijkt overigens nergens dat u de Afghaanse nationaliteit zou beschikken. Bovendien blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Iran en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Iraanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Ook de foto van uw familie vormt geen sluitend bewijs betreffende uw nationaliteit. Op deze foto bent u te zien met de mensen waarvan u verblijfskaarten voorlegt, maar zoals eerder vermeld kan het CGVS de authenticiteit van deze kaarten niet nagaan en blijkt bovendien dat er een wijdverspreide corruptie bestaat in Iran waardoor de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief is. De foto geeft verder geen enkele indicatie over waar en in welke omstandigheden deze genomen is.

Uit het attest van de klinisch psychologe M.d.K. betreffende uw psychotherapeutische opvolging in België blijkt nergens dat u niet in staat zou zijn een gehoor af te leggen op het CGVS.

Wat betreft medische en psychologische problemen dient gezegd dat deze problemen niet ressorteren onder de vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen met een vrees voor vervolging omwille van hun ras, politieke overtuiging, religie, nationaliteit of hun toebehoren tot een sociale groep.

Met betrekking tot de beoordeling van de situatie waarin u bij terugkeer naar uw land van herkomst dreigt in terecht te komen als gevolg van uw psychologische problemen moet worden gesteld dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. U dient zich voor de beoordeling van medische en psychologische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf (CGVS, p. 2). Er werd tevens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2). U werd tijdens het gehoor gewezen op de bestaande twijfels omtrent uw nationaliteit en uw profiel als Afghaanse vluchteling in Iran (CGVS, p. 17). U blijft echter volhouden dat u de waarheid gesproken heeft (CGVS, p. 18).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een geïnduceerde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken.

Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikelen 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van "*het algemeen beginsel van voorzichtigheid*" en van "*het algemeen beginsel van behoor bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoeker conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)*".

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift zijn "*bijlage 26*" (stuk 3) en een rapport van Human Rights Watch van 29 januari 2016 (stuk 4).

Met een aangetekend schrijven van 6 februari 2019 brengt verzoeker samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij (rechtsplegingsdossier, stuk 10): een getuigenverklaring (stuk 1), de legalisatie van voormelde getuigenverklaring (stuk 2), schooldocumenten (stukken 3-11 en 16-19), Iraanse verblijfskaarten van hem, zijn moeder en zijn vader (stukken 12-15), een vaccinatiekaart en medisch boekje (stuk 20), een psychologisch attest van 21 april 2017 met betrekking tot een vraag tot verandering van opvangcentrum (stuk 21), een psychologisch attest van 15 september 2017 (stuk 22) en een psychiatrisch attest van 5 februari 2019 (stuk 23).

Ter terechtzitting legt verzoeker de originele versie neer van de getuigenverklaring en de legalisatie ervan zoals toegevoegd aan zijn aanvullende nota van 6 februari 2019 (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat zijn legaal verblijf als Afghaanse vluchteling in Iran werd beëindigd nadat hij werd betrapt op het illegaal verkopen van cd's en pornografische dvd's. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden Afghaanse nationaliteit, aan zijn leven als Afghaanse vluchteling in Iran en aan zijn voorgehouden profiel. Meer bepaald motiveert de commissaris-generaal hiertoe dat (i) verzoeker vroeg om het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te laten plaatsvinden in het Farsi; (ii) verzoeker allerminst gedetailleerde en doorleefde verklaringen kan afleggen over de motieven van het vertrek van zijn ouders van Afghanistan naar Iran; (iii) het niet aannemelijk is dat verzoeker nooit met zijn ouders zou hebben gesproken over hun land van herkomst en het leven aldaar; (iv) verzoeker zelfs niet bij benadering kan aangeven wanneer zijn ouders van Afghanistan naar Iran kwamen; (v) verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken niet kon aangeven vanwaar in Afghanistan zijn ouders afkomstig waren, terwijl hij dit op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel kon aangeven zonder dat hij echter enige informatie kon verschaffen over hun regio van herkomst; (vi) verzoeker onaannemelijke, ongeloofwaardige en niet-doorleefde verklaringen aflegde over de Afghaanse cultuur en over het leven van de Afghaanse gemeenschap in Iran; (vii) verzoekers verklaringen over de bekostiging van zijn reis naar België niet aannemelijk zijn; (viii) verzoekers verklaringen over zijn job als illegale verkoper van cd's en pornografische dvd's niet geloofwaardig zijn; (ix) verzoeker onjuiste verklaringen aflegde over de reisdocumenten voor Afghanen om binnen Iran te reizen; (x) verzoekers kennis over plaatsen in Afghanistan te wensen overlaat; (xi) verzoekers kennis over de bevolkingsgroepen in Afghanistan, waaronder over zijn beweerde eigen etnische groep van de Hazara's, eveneens gebrekkig is; (xii) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen; en (xiii) hij zich met betrekking tot eventuele medische/psychologische problemen dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. Waar verzoeker wijst op zijn jeugdige leeftijd, dient erop gewezen dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en dat hieruit kan niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen, die hem van meet af aan heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielpcedure. Wanneer verzoeker werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, in het bijzijn van een gespecialiseerde medewerker van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, werd hij bijgestaan door zijn voogd en raadsman en zij kregen daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Daarenboven wordt de Staatssecretaris er in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op gewezen dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 op hem van toepassing is.

2.3.2.4. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat de vaststelling dat verzoeker vroeg om het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te laten plaatsvinden in het Farsi, de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden Afghaanse nationaliteit, van zijn verblijf als Afghaanse vluchteling in Iran en van zijn profiel op de helling zet:

“Vooreerst dient te worden gewezen op een element dat uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit ondergraaft. Zo is het opmerkelijk dat u bij aanvang van het gehoor vraagt om het gehele gehoor in het Farsi te laten verlopen omdat uw kennis van het Dari onvoldoende zou zijn om een gehoor af te leggen. Tijdens de inleiding van het gehoor komt uw voogd tussen om aan te geven dat een tolk Farsi gevraagd werd (CGVS, p. 2). Vervolgens wordt onderling besproken in welke taal het gehoor zal worden afgenomen. Er wordt beslist het gehoor in het Farsi te doen (CGVS, p. 2). Het is evenwel opmerkelijk dat u als Afghaan onvoldoende Dari zou beheersen om een gehoor af te leggen. U geeft te kennen dat u Dari spreekt maar uw beheersing van het Farsi beter is (CGVS, p. 2). Gezien u verklaart uw hele leven bij uw Afghaanse familie in Iran gewoond te hebben in een wijk waar volgens uw verklaringen en volgens informatie ook veel – 150.000 – andere Afghanen wonen, is het merkwaardig dat uw niveau van het Dari onvoldoende zou zijn om een gehoor in af te leggen. Immers blijkt uit uw verklaringen ook nog dat u Afghaanse vrienden had en dat u ook met een van hen samenwerkte bij de verkoop van cd’s en dvd’s (CGVS, p. 8 en 10).”

In zijn verzoekschrift wijst verzoeker er dienaangaande op dat hij zijn hele leven in Iran heeft gewoond, dat zijn ouders ook reeds tientallen jaren in Iran wonen en dat *“De hele familie (behalve verzoeker) heeft er, in tegenstelling tot vele andere Afghanen, papieren, waardoor hun situatie veel minder precair is dan hun landgenoten”* waardoor zij waarschijnlijk nooit naar Iran zullen terugkeren. Deze elementen leggen volgens hem uit waarom hij beter Farsi spreekt dan Dari. Tevens wijst verzoeker erop dat hij het Dari wel degelijk machtig is. Ook citeert verzoeker uit een internetartikel in verband met de situatie van Afghanen in Iran van 4 februari 2011.

De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing enkel wordt vastgesteld dat verzoeker verklaarde dat hij het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen liever in het Farsi aflegt daar dit beter zou zijn (zie ook gehoorverslag CGVS, p. 2). Ook dient vastgesteld dat de voogd er tweemaal op aandringt om het gehoor in het Farsi te laten plaatsvinden (gehoorverslag CGVS, p. 2 en 3). Ondanks verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn kennis van het Dari, blijkt hieruit dat verzoeker en zijn voogd het gehoor liever in het Farsi wilden laten plaatsvinden. Redelijkerwijze kan hieruit worden afgeleid dat zij meenden dat verzoekers kennis van het Dari onvoldoende was om het gehoor in deze taal te ondergaan. Aangezien verzoeker beweert zijn hele leven bij zijn Afghaanse ouders, in zijn Afghaanse familie en omgeven door andere Afghanen in Iran te hebben geleefd, kan wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat hij het Dari, de moedertaal van vele Afghanen in Iran, voldoende spreekt om zijn gehoor in deze taal te ondergaan, *quod non*. Dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij het Dari voldoende machtig is om er zijn problemen in uit te drukken, doet geen afbreuk aan het feit dat hij en zijn voogd bij aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vroegen om dit gehoor in het Farsi te laten plaatsvinden. Hetzelfde geldt voor waar verzoeker in het kader van onderhavige beroepsprocedure ter terechtzitting een tolk Dari vroeg. Uit de in het verzoekschrift opgenomen citaten uit een internetartikel (p. 5) blijkt niet dat Afghanen die lange tijd in Iran verbleven geen Dari (meer) zouden kennen; er blijkt enkel uit dat vele Afghanen in Iran vloeiend Farsi kunnen spreken.

2.3.2.5. Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing verder terecht dat (i) verzoeker allerm minst gedetailleerde en doorleefde verklaringen kan afleggen over de motieven van het vertrek van zijn ouders van Afghanistan naar Iran; (ii) het niet aannemelijk is dat verzoeker nooit met zijn ouders zou hebben gesproken over hun land van herkomst en het leven aldaar; (iii) verzoeker zelfs niet bij benadering kan aangeven wanneer zijn ouders van Afghanistan naar Iran kwamen; en (iv) verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken niet kon aangeven vanwaar in Afghanistan zijn ouders afkomstig waren, terwijl hij dit op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel kon aangeven zonder dat hij echter enige informatie kon verschaffen over hun regio van herkomst:

“Zo is het merkwaardig dat u geen informatie heeft over de motieven van het vertrek van uw ouders uit Afghanistan en hun vlucht naar Iran. Gevraagd wat uw ouders u zoal vertelden over Afghanistan, geeft u aan dat uw vader omwille van de oorlog naar Iran trok (CGVS, p. 6). Gevraagd naar de precieze redenen voor de vlucht van uw ouders uit Afghanistan naar Iran, moet toegeven dat u het niet goed weet. U zou hen één keer gevraagd hebben om welke reden ze naar Iran gingen, waarop ze geantwoord hadden dat er oorlog was en een gebrek aan veiligheid (CGVS, p. 6). Over die oorlog weet u verder niets te vertellen (CGVS, p. 6). Gevraagd wat uw vader u zei over de oorlog die hem zijn land van herkomst deed ontvluchten, stelt u dat er niets speciaal gezegd werd. Gevraagd wie precies betrokken was in de oorlog, geeft u toe het niet te weten en stelt u dat het misschien een talibanoorlog was. Gevraagd waarom u de taliban vermeld, stelt u simpelweg dat u hoorde over de taliban op het nieuws (CGVS, p. 7). U zou uw ouders verder nooit gevraagd hebben naar de taliban.

U weet ook niet of er ooit andere oorlogen waren in Afghanistan dan een 'talibanoorlog' (CGVS, p. 7). In werkelijkheid heeft Afghanistan een geschiedenis van verschillende oorlogen doorstaan, zo is er de invasie van de Sovjetunie, de daaropvolgende oorlog die duurde van 1979 en 1989, gevolgd door een alles verwoestende burgeroorlog tussen verschillende mujahideenpartijen die op zijn beurt dan weer de context schiep voor het ontstaan van de taliban in 1994 en de invasie van de geallieerde troepen in 2001. Dat u van geen van deze oorlogen op de hoogte bent, doet sterk twifelen aan uw Afghaanse nationaliteit. Dat u opwerpt niet in Afghanistan gewoond te hebben doet geen afbreuk aan deze twijfel. Sommige mujahideen hebben een heldenstatus verkregen en zijn algemeen bekend onder Afghanen. Een treffend voorbeeld daarvan is Ahmed Shah Massoud, de Tadzjiekse krijgsheer. De Hazara's hebben hun eigen held in de persoon van Abdul Ali Mazari, die in 1995 door de taliban werd vermoord. De moord op hun leider wordt jaarlijks door miljoenen Hazara ter wereld herdacht. Opnieuw doet de afwezigheid van enige kennis hieromtrent sterk twifelen aan uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit.

Dat u met uw ouders niet zou gesproken hebben over jullie land van herkomst en het leven daar, is eveneens weinig aannemelijk - in het bijzonder gezien jullie precaire situatie in Iran. Gevraagd of u gesproken heeft met uw ouders over een terugkeer naar Afghanistan en waarom dat al dan niet mogelijk was, stelt u dat u het hen vroeg en dat ze antwoorden dat er oorlog was waarin uw vader betrokken was (CGVS, p. 16). Gevraagd of u verder naar de specifieke redenen gevraagd heeft waarom terugkeren geen optie was, stelt u dat de taliban in Afghanistan is (CGVS, p. 16). Gevraagd of u verdere zaken vroeg over Afghanistan, stelt u slechts van niet. U zegt zelf niet te weten waarom u dergelijke gesprekken niet had met uw familie (CGVS, p. 16).

Opmerkelijk is dat u ook niet bij benadering kan aangeven wanneer uw ouders naar Iran gekomen zijn (CGVS, p. 7). Gevraagd of uw ouders samen vluchtten of elkaar pas in Iran ontmoetten, geeft u aan te denken dat ze elkaar pas in Iran ontmoetten. Waarom uw moeder Afghanistan ontvlucht is en naar Iran gekomen is, weet u niet (CGVS, p. 6). Ook uw grootvader, oom en tantes die tevens in Iran verbleven, spraken u niet over Afghanistan. Naar eigen zeggen ontmoette u hen niet vaak (CGVS, p. 7).

Verder dient opgemerkt dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aangaf niet te weten van waar uw ouders afkomstig zijn in Afghanistan (vragenlijst DVZ, vraag 15A). Dit is op zijn minst opmerkelijk te noemen, gezien u tijdens uw gehoor op het CGVS wel kan aangeven dat uw ouders uit het district Behsud in de provincie Wardak komen (CGVS, p. 6). Meer weet u daar echter ook niet over te vertellen. U geeft aan dat uw ouders u niet veel zeiden over Afghanistan. Verschillende malen wordt u aangespoord meer te vertellen en goed na te denken wat uw ouders u zeiden over hun eigen jeugd, hun familie en hun leven in Afghanistan. U geeft slechts aan dat u het zich niet kan herinneren (CGVS, p. 6). Over het district Behsud en de provincie Wardak zouden uw ouders u niets gezegd hebben."

Dienaangaande wijst verzoeker erop dat hij evenmin de geboortedatum van zijn ouders kon meedelen tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken en dat hij ook niet wist of hij ooms en tantes heeft langs vaderzijde. Hieruit blijkt volgens hem dat hij weinig weet over zijn ouders, zodat het vanzelfsprekend is dat hij ook niet zou weten vanwaar zijn ouders precies afkomstig zijn en wanneer zij naar Iran zijn gevlucht. Hij wijst erop dat de precieze afkomst van zijn ouders later werd bevestigd via een telefoongesprek met zijn ouders. Tevens wijst verzoeker erop dat hij 14 jaar oud was toen hij Iran verliet en dat "dit niet het soort conversaties zijn die een Afghaanse jongen met zijn ouders heeft": "Er heerst inderdaad een heel andere mentaliteit in een Afghaanse/Iraanse familie dan in een Belgische familie waar ouders weinig spreken met hun kinderen, laat staan over serieuze onderwerpen." Hij stelt verder dat zijn vader heel weinig over Afghanistan en hun verleden in dit land sprak omdat dit voor hem te netelig was. Op zijn eenmalige vraag waarom zijn vader Afghanistan verliet, antwoordde zijn vader kort dat dit kwam door de aanhoudende oorlog en onzekerheid. Voorts meent verzoeker dat de commissaris-generaal te weinig vragen heeft gesteld over verzoekers relatie met zijn ouders. Hij stelt daaromtrent als volgt in zijn verzoekschrift: "Verzoeker is heel verlegen en fel op zichzelf teruggevouwen. Hij had geen goede band met zijn ouders, sprak zelden met dezen en nooit over het verleden. Daarbovenop had verzoeker een vader die heel serieus en streng was. Hij had met deze weinig contact daar hij laat werkte en nooit thuis was."

De Raad wijst erop dat de beslissing om het land van herkomst te verlaten moet worden geacht een ingrijpende beslissing te zijn met verreikende gevolgen die bijgevolg niet lichtzinnig wordt genomen. Gelet op de verregaande impact van de vlucht van verzoekers ouders van Afghanistan naar Iran, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij verzoeker terdege zouden geïnformeerd hebben over de reden(en) van hun vlucht en over het leven in Afghanistan en hun (etnisch-)culturele gebruiken, temeer daar verzoeker voorhoudt dat ook zijn grootvader, een tante en een oom in Iran leefden en hij er woonde in een omgeving van andere Afghaanse vluchtelingen.

Uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') betreffende het "Red Roses Festival" kan worden afgeleid dat de Afghaanse gemeenschap in Iran wel degelijk belang hecht aan hun Afghaanse origine.

Gelet op het voorgaande is het gegeven dat verzoeker, die weinig of geen informatie kan geven over de vlucht van zijn ouders van Afghanistan naar Iran, de geboortedatum van zijn ouders niet kent en hun leeftijd enkel kon schatten en dat hij niet weet of hij ooms en tantes langs vaderszijde heeft, een bijkomend element waaruit blijkt dat verzoeker geen zicht wenst te bieden op zijn werkelijke herkomst en levensomstandigheden voorafgaand aan zijn komst naar België. Dat verzoeker stelt telefonisch te zijn geïnformeerd over de precieze afkomst van zijn ouders, is slechts een blote bewering. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker reeds ten tijde van zijn verblijf in Iran over deze afkomst was geïnformeerd waardoor een telefonisch contact vanuit België hierover niet nodig zou zijn.

Dat Afghaanse jongeren van 14 jaar oud geen conversaties over hun herkomst voeren met hun ouders, is slechts een blote bewering, die allerminst te rijmen valt met het hiervoor gestelde in verband met de verregaande impact van een vlucht van Afghanistan naar Iran en de redelijke verwachting dat verzoekers ouders hem terdege over zijn Afghaanse herkomst zouden geïnformeerd hebben. Overigens maakte verzoeker nooit eerder melding van zijn bewering in onderhavig verzoekschrift 'dat hij heel verlegen en fel op zichzelf teruggevouwen is, dat hij geen goede band had met zijn ouders en dat zijn vader heel serieus en streng was', ook niet wanneer hem tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk werd gewezen op de twijfels aangaande zijn voorgehouden Afghaanse nationaliteit en herkomst. Dit betreft dan ook niet meer dan een *post factum*-bewering die duidelijk tot stand kwam na confrontatie met de bestreden beslissing. Dergelijk verweer is allerminst ernstig.

Waar verzoeker meent dat hem heel weinig vragen werden gesteld over zijn relatie met zijn ouders, dient erop gewezen dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* toekomt om het gehoor te 'sturen'. Zoals hiervoor reeds opgemerkt, liet verzoeker immers na zelf zijn beweerde slechte band met zijn ouders aan te halen wanneer hem tijdens zijn gehoor uitdrukkelijk werd gewezen op de twijfels over zijn voorgehouden herkomst en levensomstandigheden voorafgaand aan zijn komst naar België.

Gezien het voorgaande slaagt verzoeker er niet in het terecht in de bestreden beslissing vastgestelde gebrek van verzoekers kennis over het Afghaanse verleden van zijn ouders te vergoelijken.

2.3.2.6. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker onaannemelijke, ongeloofwaardige en niet-doorleefde verklaringen aflegde over de Afghaanse cultuur en over het leven van de Afghaanse gemeenschap in Iran:

"Er dient ook te worden gewezen op de afwezigheid van enige kennis betreffende de Afghaanse cultuur en de Afghaanse gemeenschap in Iran. U verklaart dat er in de wijk waar u en uw ouders woonachtig waren ook veel andere Afghanen verbleven. Gevraagd of u of uw familie contact hadden met deze andere Afghanen, geeft u vreemd genoeg aan het niet te weten. Gevraagd of u dan niet weet of uw ouders contact hadden met andere Afghanen, stelt u van niet. U verklaart dit door te stellen dat u in de voormiddag op school was en dat u vandaaruit ging werken (CGVS, p. 15). Deze verklaringen kunnen echter geenszins overtuigen. Er mag van u zeker verwacht worden dat u op de hoogte bent van de contacten die uw ouders onderhielden met andere Afghanen in de buurt. Dat u gewoonweg aangeeft hier geen informatie over te hebben, ondergraaft nog maar eens uw voorgehouden profiel van Afghaanse vluchteling in Iran.

Verder gegaan op de Afghaanse gemeenschap in Shahr-e Rey in Iran, wordt u gevraagd te vertellen over uw Afghaanse bureu. U geef aan dat u niet met hen sprak en hen niet zag. U zou enkel via uw ouders gehoord hebben dat er Afghanen woonden in het volgende huis (CGVS, p. 15). Opnieuw doen uw verklaringen de wenkbrauwen fronsen. Gevraagd of er speciale gelegenheden zijn waarop de Afghaanse gemeenschap in Iran samenkomt, noemt u de maand moharram, waarin de Afghanen samen rouwen. Gevraagd wat de Afghanen die samenkomen in moharram dan doen, geeft u aan dat er een sheikh is die verhalen vertelt en dat er daarna gegeten wordt (CGVS, p. 15). U verklaart verder dat de Afghanen ook samenkomen tijdens de ramadan. Zowel moharram als ramadan zijn religieuze feesten en worden niet alleen door de Afghanen in Iran, maar door de gehele Iraanse gemeenschap gevierd. Gevraagd of er Afghaanse feestdagen gevierd werden in uw buurt zoals bijvoorbeeld de Afghaanse onafhankelijkheid of andere feestdagen, stelt u van niet. U verklaart vervolgens dat de Afghanen in Iran leven naar de Iraanse kalender (CGVS, p. 16). Dat de Afghaanse gemeenschap naast de officiële Iraanse feestdagen geen andere feestelijkheden zou vieren, en hun eigen festiviteiten zouden afzweren ten voordele van de Iraanse kalender, is niet geloofwaardig. Gevraagd of u bijvoorbeeld ooit hoorde van het Roses Festival, door de tolk vertaald als 'Dasht-e-Gol-e-Sorkh', moet u aangeven van niet.

Het Roses Festival is een evenement dat honderden Afghaanse vluchtelingen van heel Iran aantrekt en dat Afghaanse traditionele muziek, ambachten en kleding onder de aandacht brengt. Dat u er niet in slaagt enige feestelijkheden in de Afghaanse gemeenschap te bespreken, afgezien van de algemene feestelijkheden in Iran, doet wederom twifelen aan uw voorgehouden profiel."

Dienaangaande meent verzoeker dat hem heel weinig vragen werden gesteld over de Afghaanse cultuur. Hij merkt daaromtrent op als volgt in zijn verzoekschrift: *"In het algemeen is verzoeker fel op zichzelf gevouwen en beantwoordt met moeilijkheden algemene vragen over zijn oorsprong daar hij het gevoel heeft deze niet te moeten bewijzen. Voor hem is zijn afkomst onbetwistbaar, maar moeilijk om mee te leven (reden waarom verzoeker ook zijn familie verlaten heeft en zijn land ontvlucht is). Hij spreekt hierover dus met veel moeilijkheden. De tegenpartij heeft met het heel jonge en vulnere profiel van verzoeker echter helemaal geen rekening gehouden. Verzoeker is ook verlegen en van aard teruggevouwen op zichzelf."* Verder meent verzoeker dat de commissaris-generaal meer precieze vragen had moeten stellen over zijn Afghaanse origine die een concreet antwoord behoeven. Hij wijst erop dat hij kon antwoorden op de vraag wie vandaag de president is van Afghanistan en meent dat hij toch enige kennis over Afghanistan heeft kunnen aantonen. Hij wijst er ook op dat hij spontaan kon zeggen dat de verblijfskaart van Afghaanse vluchtelingen in Iran een Amayesh-kaart wordt genoemd en meent dat hij wel degelijk enige kennis heeft kunnen aantonen over het leven van Afghanen in Iran. Verder herhaalt hij dat hij zijn hele leven in Iran heeft gewoond, dat zijn ouders ook reeds tientallen jaren in Iran wonen en dat *"De hele familie (behalve verzoeker) heeft er, in tegenstelling tot vele andere Afghanen, papieren, waardoor hun situatie veel minder precair is dan hun landgenoten"* waardoor zij waarschijnlijk nooit naar Iran zullen terugkeren.

De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *"Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status"*, Genève, 1992, nr. 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan de verzoeker om internationale bescherming om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaansluiting. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Dat verzoeker zijn herkomst voor zichzelf als onbetwistbaar zou beschouwen, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Integendeel, indien verzoeker zijn herkomst als dermate deel uitmakend van zijn identiteit beschouwt, kan redelijkerwijze eens te meer worden verwacht dat hij er gedetailleerde, geloofwaardige en doorleefde verklaringen over kan afleggen, *quod non*. Dat verzoeker kon aangeven wie de president van Afghanistan is en dat de Iraanse vluchtelingenkaarten van Afghanen *"Amayesh-kaarten"* worden genoemd volstaat op zich niet om zijn voorgehouden nationaliteit en herkomst alsnog aannemelijk te maken. Dergelijke kennis kan immers ook door zelfstudie of door overdracht door derden worden verworven. Waar verzoeker meent dat de commissaris-generaal heel weinig vragen heeft gesteld over Afghanistan, kan hij allerminst worden bijgetreden daar uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat verzoeker uitgebreid de kans werd gegeven om zijn voorgehouden Afghaanse nationaliteit aan te tonen. Dat de commissaris-generaal meer precieze vragen had moeten stellen die een concreet antwoord behoeven, is slechts een *post factum*-bewering. Noch verzoeker, noch zijn voogd of raadsman maakten tijdens het gehoor enige opmerking in die zin. Bovendien werd hoger reeds aangehaald dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* is om het gehoor te sturen. Waar verzoeker aanvoert dat hij zijn hele leven in Iran heeft geleefd en dat zijn familie waarschijnlijk nooit, gelet op hun minder precieze levensomstandigheden in Iran in vergelijking met andere landgenoten, zullen terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat hoger reeds is komen vast te staan dat blijkt dat de Afghaanse gemeenschap in Iran wel degelijk belang hecht aan hun Afghaanse herkomst, cultuur en gebruiken, alsook dat de vlucht van Afghanistan naar Iran een verregaande impact moet hebben gehad op verzoeker en zijn ouders, zodat redelijkerwijze wel degelijk kan worden verwacht dat verzoeker terdege werd geïnformeerd over zijn Afghaanse herkomst en de Afghaanse cultuur en gebruiken. Dat zijn ouders mogelijkerwijze nooit zullen terugkeren naar Afghanistan, doet hieraan geen enkele afbreuk.

Aldus besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker allerminst blijf gaf van een doorleefde kennis van de Afghaanse cultuur en van het leven van de Afghaanse gemeenschap in Iran.

2.3.2.7. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat (i) verzoekers verklaringen over de bekostiging van zijn reis naar België niet aannemelijk zijn; (ii) verzoekers verklaringen over zijn job als illegale verkoper van cd's en pornografische dvd's niet geloofwaardig zijn; (iii) verzoeker onjuiste verklaringen aflegde over de reisdocumenten voor Afghanen om binnen Iran te reizen; (iv) verzoekers kennis over plaatsen in Afghanistan te wensen overlaat; en (v) verzoekers kennis over de bevolkingsgroepen in Afghanistan, waaronder over zijn beweerde eigen etnische groep van de Hazara's, eveneens gebrekkig is.

Waar verzoeker aanvoert dat hij wist wie de president van Afghanistan was en dat de Iraanse vluchtelingenkaarten van Afghanen "*Amayesh-kaarten*" worden genoemd, werd hiervoor reeds vastgesteld dat deze kennis ook door zelfstudie of door overdracht door derden kan worden verworven en aldus niet volstaat om zijn voorgehouden Afghaanse nationaliteit en verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn komst naar België alsnog aannemelijk te maken. Voor het overige voert verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen de hiervoor opgesomde motieven uit e bestreden beslissing.

2.3.2.8. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift stelt als volgt: "*Verzoeker vreest echter terug te moeten keren daar hij als Afghaanse vluchteling en Hazara gedwongen zal worden om in Syrië te vechten alsook omwille van de persoonlijke problemen die verzoeker heeft gekend in Iran.*" Dienaangaande dient er vooreerst op gewezen dat, zo enig geloof zou kunnen worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden Afghaanse nationaliteit, *quod non*, zijn voorgehouden vrees voor vervolging zou dienen te worden onderzocht ten aanzien van Afghanistan. Bovendien maakte verzoeker nooit eerder melding van een vrees om als Afghaanse vluchteling en Hazara te worden gedwongen om in Syrië te gaan vechten. Het voor het eerst opwerpen van dergelijke vrees in onderhavig verzoekschrift is laattijdig en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid ervan. Tevens komt verzoeker dienaangaande niet verder dan te verwijzen naar algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon, hetgeen evenwel niet volstaat om zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. Dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift *post factum* meent te moeten bedienen van een bijkomende, nooit eerder opgeworpen vrees voor vervolging, doet bovendien eens te meer afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid en aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

2.3.2.9. Met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt: "*De documenten die u voorlegt ter staving van uw asielaanvraag zijn niet in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen.*

Wat betreft de Iraanse verblijfskaarten van uw ouders, broer en zus en uw eigen Iraanse verblijfskaart dient te worden opgemerkt dat het kopieën betreffen waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan. Ook de schooldocumenten en de vaccinatiekaart die u voorlegt, zijn slechts kopieën. Uit uw vaccinatiekaart blijkt overigens nergens dat u de Afghaanse nationaliteit zou beschikken. Bovendien blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Iran en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Iraanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Ook de foto van uw familie vormt geen sluitend bewijs betreffende uw nationaliteit. Op deze foto bent u te zien met de mensen waarvan u verblijfskaarten voorlegt, maar zoals eerder vermeld kan het CGVS de authenticiteit van deze kaarten niet nagaan en blijkt bovendien dat er een wijdverspreide corruptie bestaat in Iran waardoor de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief is. De foto geeft verder geen enkele indicatie over waar en in welke omstandigheden deze genomen is.

Uit het attest van de klinisch psychologe M.d.K. betreffende uw psychotherapeutische opvolging in België blijkt nergens dat u niet in staat zou zijn een gehoor af te leggen op het CGVS. Wat betreft medische en psychologische problemen dient gezegd dat deze problemen niet ressorteren onder de vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen met een vrees voor vervolging omwille van hun ras, politieke overtuiging, religie, nationaliteit of hun toebehoren tot een sociale groep.

Met betrekking tot de beoordeling van de situatie waarin u bij terugkeer naar uw land van herkomst dreigt in terecht te komen als gevolg van uw psychologische problemen moet worden gesteld dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. U dient zich voor de beoordeling van medische en psychologische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980."

Waar verzoeker met betrekking tot het voorgelegde psychologisch attest stelt als volgt in zijn verzoekschrift: *"Dit attest werd echter neergelegd om de persoonlijke situatie en de problemen van verzoeker aan te tonen en zo enige tegenstrijdigheden en vergissingen te verklaren."*, dient vastgesteld dat in geen van de voorgelegde attesten (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10, stukken 21-23) de door verzoekers voorgehouden Afghaanse nationaliteit, noch zijn persoonlijke problemen en/of levensomstandigheden voorafgaand aan zijn komst naar België alsnog aannemelijk worden gemaakt. Voor zover in deze attesten verzoekers beweerde Afghaanse nationaliteit, zijn beweerde problemen en/of zijn vroegere levensomstandigheden worden vermeld, dient vastgesteld dat deze vermelding is gebaseerd op verzoekers eigen verklaringen; immers, nergens uit deze attesten blijkt dat hieromtrent een omstandig onderzoek werd gevoerd zoals in de bestreden beslissing en onderhavig arrest. Daar de attesterende psycholoog/psychiater zich dus enkel kon baseren op verzoekers verklaringen, kunnen deze attesten niet worden beschouwd als objectieve informatie die verzoekers beweringen alsnog in een ander daglicht zouden kunnen plaatsen. Verder blijkt uit deze attesten dat verzoeker te kampen heeft met depressieve neigingen, angstproblemen, middelenmisbruik en zelfmoordneigingen, doch er kan niet uit worden afgeleid dat verzoeker niet in staat kon worden geacht om op een normale wijze een gehoor te ondergaan of om gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Aldus zijn deze attesten allerminst van aard om *"enige tegenstrijdigheden en vergissingen te verklaren"*.

Wat betreft de overige documenten toegevoegd aan de aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 10) dient het volgende te worden vastgesteld.

De getuigenverklaring en de legalisatie ervan (stukken 1 en 2), waarvan de originelen ter terechtzitting werden neergelegd (rechtsplegingsdossier, stuk 12), werden opgesteld door/op vraag van verzoekers vader en hebben dan ook een gesolliciteerd karakter. Bovendien blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') dat omwille van de hoge graad van corruptie valse Iraanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert. Op zich volstaan deze documenten niet om de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde Afghaanse nationaliteit, van zijn levensomstandigheden voorafgaand aan zijn komst naar België en van zijn voorgehouden problemen alsnog te herstellen.

De schooldocumenten (stukken 3-11 en 16-19) kunnen louter aantonen dat verzoeker scholing volgde in Iran, doch hieruit blijkt niet dat verzoeker de Afghaanse nationaliteit zou hebben. De voormelde landeninformatie in verband met corruptie en valse documenten in Iran (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) relativeert overigens ook de bewijswaarde van deze schooldocumenten.

Ook met betrekking tot de verblijfskaarten (stukken 12-15) en de vaccinatiekaart en het medisch boekje (stuk 20) dient gewezen op voormelde landeninformatie. Dat verzoeker in zijn aanvullende nota stelt als volgt: *"We menen dat het in aanwezigheid van zoveel documenten ter ondersteuning van verzoekers asielrelaas niet volstaat om deze aan de kant te schuiven met de opmerking dat officiële documenten in Iran gemakkelijk vervalst kunnen worden."*, doet geen afbreuk aan voormelde vaststellingen.

Hoe dan ook kan worden vastgesteld dat de bij de aanvullende nota gevoegde en de ter terechtzitting neergelegde documenten niet zijn voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de zin van artikel 8 van het PR RvV.

Ten overvloede dient er op gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig vluchtrelaas te herstellen. Uit het voorgaande is reeds gebleken dat er *in casu* geen sprake is van geloofwaardige verklaringen.

Gezien het voorgaande, brengt verzoeker geen documenten bij die op de voorgaande vaststellingen een ander licht zouden kunnen werpen.

2.3.2.10. Tenslotte, in zoverre verzoeker aanvoert dat in de bestreden beslissing enkel de elementen in zijn nadeel zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Uit het loutere feit dat een bepaald element niet uitdrukkelijk in twijfel wordt getrokken in de bestreden beslissing kan dan ook niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal aan dergelijk element hoe dan ook geloof heeft gehecht. De in de bestreden beslissing opgenomen motieven betreffen immers enkel de argumenten die, op hun geheel genomen, de beslissing schragen dat verzoeker de vluchtelingenstatus dient te worden geweigerd en spreken zich dus niet, in positieve of negatieve zin, uit over andere elementen die in verzoekers verklaringen doorheen zijn asielprocedure aan bod kwamen en die niet doorslaggevend zijn om de bestreden beslissing te motiveren.

2.3.2.11. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.2.12. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.13. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiare beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiare beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiare beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient erop gewezen dat de aanvrager van de subsidiare bescherming, met name wat betreft de vraag of hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zou lopen, niet kan volstaan met een verwijzing naar algemene rapporten over de toestand in het land van herkomst maar enig verband met zijn persoon aannemelijk moet maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Met een ongeloofwaardig relaas en vage en ongeloofwaardige verklaringen en zonder bewijs van de voorgehouden identiteit, nationaliteit en afkomst, maakt verzoeker zelf het bewijs van dergelijk verband onmogelijk.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER